

[Bertel Dahlgaard.]

hed. Derved vilde Vanskelighederne, der foreligger ved den enkeltvise Overførelse af Laantagere til en anden Afdeling, jo bortfalde af sig selv.

Jeg maa maaske i denne Forbindelse i Tilknytning til det, andre ærede Medlemmer har nævnt, sige, at nu, hvor Kreditforeningernes 4½ pCt.s Serier for længst har passeret Pari og 4 pCt.s Serierne ligger lige ved Pari, synes jeg, det vilde være rigtigt at overveje, om det ikke var muligt at fremskynde hele Konverteringsprocessen noget. Saaledes som Renteniveauet og Kursniveauet ligger nu, er der naturlig Basis for, at den store Masse af 4½ pCt.s Obligationer overføres til 4 pCt. Samfundets Interesse i, at dette sker, ligger maaske ikke saa meget i den øjeblikkelige Situation — i den Henseende kan der jo være noget i det, som det ærede Medlem Hr. Henning Hasle var inde paa —, men set ud i Fremtiden kan selv en mindre Lettelse i Renten faa stor Betydning ikke blot for Landbruget, under de Produktions- og Afsætningsforhold, der kommer efter Krigen, men ogsaa for Byejejdningerne, naar det nuværende Lejeniveau skal fastholdes, hvad jeg gaar ud fra der er Enighed om her i Tinget.

Ud fra de Betragtninger, jeg her har fremført, dels om Konverteringsspørgsmaalet i Almindelighed, og dels med Hensyn paa de specielle Forhold for de dobbeltmøntede Afdelinger i Husmandskreditforeningerne, skal jeg henstille, at det foreliggende Lovforslag henvises til en ganske kort Behandling i et Udvalg, saa at der kan blive Lejlighed for Repræsentanter her fra Tinget til at drøfte disse Spørgsmaal med den højtærede Indenrigsminister.

Jens Thomsen: Det ærede Medlem Hr. Henning Hasle sagde angaaende Spørgsmaalet om en samlet Konvertering, at det er ikke Debitorerne, der trænger til en Lettelse i Øjeblikket, og denne Tankegang er vel rigtig nok. Men før sagde man jo, at det var Tilbud og Efterspørgsel, der bestemte Rentens Højde, men det synes, som om man har forladt denne Teori i Øjeblikket. For mig staar det saadan, at der i Øjeblikket er Mulighed for en samlet Konvertering. Jeg har altid før haft Indtryk af, at Viljen til at gennemføre en Rentelettelse og en Konvertering i og for sig var til Stede overalt, men at de Folk, som sagde, at det var Tilbud og Efterspørgsel, der bestemte Rentens Højde, havde den Anskuelse, at Mulighederne dengang ikke var til Stede for at

gennemføre en Konvertering. Det er i hvert Fald min Opfattelse, at Forholdet er ændret nu, saaledes at der i Øjeblikket kan gennemføres en samlet Konvertering, hvis Viljen er til Stede. Det nytter ikke at sige, at Debitorerne ikke trænger til Lettelse i Øjeblikket, og af den Grund forpasse Tiden, for Debitorerne kan faa Trang til Lettelse senere, hvor der ikke er Muligheder for at gennemføre en samlet Konvertering. Jeg synes, det var betimeligt at høre den højtærede Indenrigsministers Udtalelse om dette store og vigtige Spørgsmaal, men ellers kan jeg paa min Gruppens Vegne anbefale det foreliggende Forslag.

Indenrigsministeren (Knud Kristensen): Jeg takker for den velvillige Modtagelse af Forslaget, men foruden det, som Forslaget omfatter, er der to Spørgsmaal, som er blevet berørt her, nemlig dels Spørgsmaalet om de dobbeltmøntede Obligationer og dels Spørgsmaalet om almindelig Konvertering.

Med Hensyn til de dobbeltmøntede Obligationers Stilling skal jeg sige, at det er ikke, fordi man ikke har overvejet det Spørgsmaal, men vi har ikke kunnet finde nogen fremkommelig Vej til at løse Spørgsmaalet, uden at det vilde føre til alt for store Risici. Jeg ved ikke — men det kan vi maaske tale om i det Udvalg, som jeg forstaar der er Ønske om bliver nedsat i Sagen —, hvad det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard tænker sig, der her skulde bringes i Anvendelse, men vi har, som sagt, overvejet Spørgsmaalet og er villige til fremdeles at overveje Muligheden af at finde en praktisk Udvej. Man maa her ikke glemme, at der ligger en ikke ubetydelig Post af disse Obligationer i Udlandet, som for Tiden hverken faar Renter eller Afdrag, saa lidt som Hovedstolen kan udbetales. Men de kan jo kræves betalt i udenlandsk Mønt, den Dag der bliver Mulighed derfor, og hvilke Beløb det til den Tid vil dreje sig om, det er der vist næppe nogen, der har nogen som helst Anelse om — jeg har det i hvert Fald ikke. Det er imidlertid den Risiko, man løber ved en saadan Transaktion, dels fra Kreditforeningens Side, det vil sige de samlede Laantagere, som garanterer for dem, og maaske ogsaa nok Staten, for saa vidt den garanterer for Rentebeløbet af disse Obligationer.

Men, som sagt, jeg er villig til at overveje enhver Tanke, der tager Sigte paa at give Mulighed for, at ogsaa disse Folk kan